

Sygn. akt III CZ 42/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa B. W. i M. C.
przeciwko G. S.A. w K.
o uchylenie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 lutego 2020 r.,
zażalenia strony pozwanej
na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 czerwca 2019 r., sygn. akt I AGa (...),

1. oddala zażalenie;

**2. orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego
pozostawia do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 lipca 2018 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił powództwo o uchylenie uchwały wytoczone przez B. W. i M. C. przeciwko "G." S.A. w K.

Po rozpoznaniu apelacji powodów Sąd Apelacyjny w (...) uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego.

W zażaleniu powódka zarzuciła naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. i wносиła o uchylenie zaskarżonego wyroku, przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie na orzeczenie kasatoryjne sądu drugiej instancji przewidziane w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. jest środkiem zaskarzania, który służy wyłącznie kontroli prawidłowości zastosowania przez sąd drugiej instancji art. 386 § 4 k.p.c. lub art. 386 § 2 k.p.c. W judykaturze prezentowane jest jednolicie stanowisko, że kognicja Sądu Najwyższego przy rozpoznawaniu tego rodzaju zażeń nie obejmuje zatem merytorycznej oceny zaskarżonego wyroku. Przedmiotem oceny w postępowaniu zażaleniowym była wyłącznie zasadność zastosowania przez Sąd Apelacyjny art. 386 § 4 k.p.c.

Zarzut naruszenia tego przepisu był nieuzasadniony. Wbrew stanowisku skarżącego Sąd Apelacyjny wydając orzeczenie kasatoryjne nie ograniczył się do stwierdzenia, że doszło do nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo, że w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego w celu ustalenia wysokości szkody. W zaskarżonym zażaleniem wyroku Sąd Apelacyjny uzasadnił ocenę, że Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy. Wskazał, że odniósł się wyłącznie do samego żądania pozwu bez uwzględnienia jego uzasadnienia, a więc pominął intencje powodów, którzy niewątpliwie nie zgadzają się z uchwałą wyłączającą znaczną część zysku z podziału dla wspólników i chcą ją zaskarżyć. Tego rodzaju stwierdzenia wskazujące, że Sąd pierwszej instancji nie ocenił należyście treści żądania zawartego w pozwie pozwalały Sądowi Apelacyjnemu na stwierdzenie, że Sąd Okręgowy nie rozpoznał istoty sprawy, co zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c. stanowi podstawę do wydania przez sąd drugiej instancji orzeczenia kasatoryjnego. Jak wyżej zaznaczono przedmiotem kontroli nie była natomiast

merytoryczna ocena przyjęta przez Sąd Apelacyjny, za podstawę rozstrzygnięcia w zaskarżonym zażaleniu wyroku.

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

jw